

spronkelijke kans, zal worden teniet gedaan, indien de besmetting van de spuitinhoud reeds plaats vindt in het begin van de injectie-campagne; immers alle andere personen die hierna met deze reeds besmette spuit worden ingespoten, zullen onherroepelijk worden besmet.

5e. De methode is niet geschikt voor intramusculaire injecties, wegens gevaar van besmetting van de spuitinhoud door ev. aanprikken van bloedvaten.

6e. Mijn conclusie is dan ook, dat bij gebruik van deze methode in de praktijk bij massavaccinaties het gevaar van overdracht van smetstoffen bij gebruik van één spuit voor meer dan één persoon, nog groot zal zijn.

¹R. VOORHORST (1954) *N.T.v.G.* **98**, 1984.

Djakarta, Januari 1955

K. H. GAN

Ad 1. Het eerste bezwaar van collega GAN komt in strekking vrijwel overeen met het ingezonden stuk van collega J. J. VAN LUIN¹, zodat voor de beantwoording naar mijn antwoord² aan hem kan worden verwezen.

Ad 2. De schroefdraad, waarmee de naald op de spuit kan worden gefixeerd, heeft een zeer grote spoed, zodat beide met een enkele handbeweging zonder tijdverlies kunnen worden gescheiden.

Ad 3. Het gevaar van terugstroming van besmette vloeistof uit de naald naar de spuit door een ongewenst zuigerbeweging bestond ook in onze proefopstelling. De uitkomsten bewijzen, dat met enige oplettendheid — vooropgesteld, dat men met goede spuiten werkt — een dergelijke beweging van de zuiger zeer goed te vermijden is.

Ad 4. Het aantal besmettingen werd door de nieuwe spuit niet tot 1 pct, doch tot 0 pct (statistisch < 1 pct) gereduceerd.

Ad 5. Ook voor de beantwoording van dit punt verwijs ik naar mijn antwoord² aan collega VAN LUIN.

Literatuur: ¹J. J. VAN LUIN (1954) *N.T.v.G.* **98**, 2629. ²R. VOORHORST (1954) *N.T.v.G.* **98**, 3016.

Utrecht, 11 Februari 1955

R. VOORHORST

DIENSTPLICHT IN AMERIKA VOOR BUITENLANDERS

Aangezien in enkele van de laatste afleveringen van dit *Tijdschrift* advertenties voorkomen, waarin om „interns” wordt gevraagd voor ziekenhuizen in de Verenigde Staten, heeft het wellicht nut de aandacht te vestigen op de consequenties van het aanvaarden daarvan.

In het artikel „Alien Physicians”¹ staat te lezen: „Citizens of Canada and some other countries that do not have special treaty arrangements who enter this country as aliens on a visa to accept employment such as residency and who hold the degree of Doctor of Medicine, must register as special registrants within five days of the time of their entry into this country if they have not attained their 50th birthday. Such aliens who have not attained their 26th birthday must also register as regular registrants within six months from the date of their entry into this country. After registration and unless otherwise entitled to a deferment, they will be liable for induction into the armed forces on the same basis as citizens of the United States. In addition, as special registrants who presumably had no prior service or training during World War II in the armed forces of the United States, they fall into Priority 3.”

Het is uit deze wettelijke bepalingen niet duidelijk of Nederlandse artsen in de categorie „special treaty arrangements” vallen, en aangezien er geen Nederlandse verdragsbepalingen zijn die de emigranten beschermen tegen „dubbele dienstplicht” elders — zodat bv. in Nieuw Zeeland een Nederlandse soldaat nog eens de dienst in moet, ongeacht de reeds hier te lande volbrachte oefeningstijd — zal het er voor de Nederlandse collegae niet zo bijzonder gunstig voorstaan.

Literatuur: ¹*J.A.M.A.* (1952) **148**, 302.

Kampen, 7 Februari 1955

R. W. ZAPPEY